صنعت غذایی کشور همچنان در سیطره بی مهری های دولت است

[heading]تزریق دو هزار و ۵۰۰ میلیارد تومان نقدینگی به صنایع غذایی ایران موجب می شود تا ۶۰ درصد از ظرفیت های خالی این صنعت فعال شود.[/heading]

به گزارش خبرنگار اقتصادی باشگاه خبرنگاران جوان، در پی تزریق دو هز ارو ۵۰۰ میلیارد تومان نقدینگی به صنایع خودرو سازی ظرف هفته های گذشته بسیار از فعالان وصاحبنظران اقتصادی و صنعتی کشور نسبت به پرداخت چنین مبلغی در شرایط فعلی که دولت با مشکلات عدیده مالی دست به گریبان است، واکنش های زیادی را برانگیخته است از دیدبسیاری از کارشناسان درشرایطی که درامدهای کشرو به وابسته پایین آمدن قیمت نفت به نحو قابل توجهی کاهش یافته است الویت دهی در تخصیص منابع مالی به

صنایع مختلف کشور باید مورد توجه برنامه ریزان قرار گیرد از این رو اختصاص دو هزا ر و ۵۰۰ میلیارد تومان نقدینگی به بخش خودرو به منظور خروج این صنعت از رکود در شرایط فعلی سیاستی غیر منطقی و غیر اصولی به شمار می رود چرا که صنعت خودرو در طول سال های گذشته به دلیل سو مدیریت و نیز عقب افتادگی از فناوری های روز بخش تقریبا یکی از صنایع ضرر ده کشور به شمار میاید.

دراین حال مشخص نیست که چرا برنامه ریزان، خروج از رکود از این صنعت به عنوان نمادی از برچیده شدن ایستادیی در صنعت کشور تلقی می کنند و از این رو مبلغ دو هزار و ۵۰۰ میلیارد تومان را به منظور کمک به این صنعت اختصاص داده اند.

اختصاص این مبلغ موجب بازخورد منفی در بخش های زیادی از صنعت کشورشده چرا که فعالان این صنعت بر این باورند که تزریق چنین نقدینگی به هر یک از دیگر صنایع کشور می توانست سرنوشت ان صنعت را متحول کرده و امکان تولید ، صادرات و اشتغال بسیار بالاتری نسبت به صنعت خودرو را در جامعه فراهم کند.

درهمین ارتباط دبیر کل کانون صنایع غذایی ایران با بیام اینکه در بسته خروج از رکود آنطور که باید به صنعت غذایی و کشاورزی کشور توجه نشده است، گفت: چنانچه اعتباری بالغ بر ۲ هزار و ۵۰۰ میلیارد تومان در قالب یارانه به صنعت غذا اختصاص می یافت؛ قطعا ۶۰ درصد از ظرفیت های خالی این صنایع فعال می شد.

کاوه زرگران در گفتگو با خبرنگار اقتصادی باشگاه خبرنگاران با تاکید بر اینکه تولید و صادرات درکشور باید بعنوان موتور محرک اقتصاد مورد توجه جدی برنامه ریزان و سیاست گذاران ملی قرار گیرد گفت: اگر به صنعت خودرو و روند فعالیت آن ظرف سالهای گذشته نگاهی بیاندازیم متوجه می شویم این صنعت یکی از بدترین صنایع به لحاظ سوددهی و عقب افتاده ترین از نظر تکنولوژی و فناوری های روز است.

وی گفت: توجه به این مسئله این سوال را به ذهن می آورد که چرا صنعتی با این خصوصیات بیشترین میزان حمایت های مالی را از دولت دریافت کرده است، درحالی که عملا بخش زیادی از این منابع را به سیستم های مالی و بانک ها بازنگردانده است.

زرگران با بیان اینکه در سال ۹۳ حوزه کشاورزی ۵ و ۶ دهم میلیارد دلار و محصولات غذایی با ۲ و ۳ دهم میلیارد دلار صادرات بیشترین ارزآوری را در میان صنایع مختلف کشور به خود اختصاص داده اظهار

کرد: بررسی آمار صادراتی صنایع غذایی ایران در ۶ ماهه نخست سال جاری نشان می دهد که این صنایع یک و ۳ دهم درصد صادرات کالاهای نهایی داشتند و به تنهای کشورمان از محل صدور رب گوجه فرنگی ۳۶۰ میلیون دلار درآمدزایی داشته است.

دبیر کل کانون صنایع غذایی ایران با اشاره به اینکه در سال گذشته صنعت خودرو تنها ۱۰۷ میلیون دلار صادرات داشته است گفت: مطالعه و بررسی این آمار نشان می دهد که صنعت تولید رب گوجه فرنگی در کشورمان پرسودتر از صنعت خودورسازی کشوراست.

به گفته زرگران درحالی صنایع غذایی و کشاورزی ایران بیشترین درآمدزایی را داشتند که در بسته های حمایتی دولت از سالها پیش تاکنون کمترین حمایت را دریافت کرده اند.

به گفته زرگران در حال حاضر ۶۰ درصد از ظرفیت صنایع مختلف غذایی در کشورمان خالی و غیر فعال است که چنانچه اعتباری بالغ بر ۲ هزار و ۵۰۰ میلیارد تومان در قالب تسهیلات ارزان قیمت و یا یارانه به این صنایع اختصاص می یافت قطعا علاوه بر افزایش چند برابری میزان تولید شاهد ارتقا صادرات کالاهای غذایی از کشورمان نیز بوده ایم.

دبیرکل کانون صنایع غذایی ایران با بیان اینکه هزینه غذا و انواع خوراکی در سبد مصرفی خانوار ایرانی بالغ بر ۲۶ درصد از کل هزینه ها است تصریح کرد: براساس آمار منتشر شده مردم ایران در ۳ سال گذشته میزان خرید مواد غذایی شان ۴۳ درصد کاهش یافته که این امر باید مورد توجه برنامه ریزان و مسئولین کشوری قرار گیرد چرا که پربار شدن سفره غذایی مردم به طور قطع می تواند منجر به افزایش امنیت غذایی درکشور شود.

به گفته زرگران صنایع غذایی کشور در حال حاضر با تقاضاهای بسیار زیادی در بخش صادرات رو به رو می باشد که تاکنون به دلیل کمبود نقدینگی نتوانسته به تامین این تقاضاها جامع عمل بپوشاند.

وی بیشترین میزان تقاضا برای خرید کالاهای غذایی ایران را مربوط به آرد، روغن خوراکی و لبنیات بیان کرد و گفت: در حالی که کشور عراق یکی از بزرگترین بازارهای مصرف آرد در بین کشورهای منطقه است و ترکیه با تصاحب این بازار تبدیل به بزرگترین تولید کننده این کالا در منطقه شده جالب است بدانیم که هم اکنون ۵۰ درصد از ظرفیت های صنایع آردسازی در کشور خالی و غیر فعال است.

وی ادامه داد: در صنایع روغن نیز با ظرفیت های خالی زیادی رو به رو هستیم که تماما با تزریق نقدینگی و حمایت دولت قابل فعال شدن است.

به گفته زرگران دولت می بایست برای افزایش امنیت غذایی مردم و نیز خروج صنایع مولد نظیر صنایع کشاورزی و غذایی، اولویت حمایت های مالی خود را در بسته خروج از رکود به صنایع مادر اختصاص می داد.

وی گفت: بدیهی است که یکی از صنایع مادر در کشور ما همان صنعت غذا است که با پویاتر شدن آن امکان افزایش تولیدات کشاورزی نیز بیش از پیش فراهم می شود.

گفتنی است پرداخت ۲ هزار و ۵۰۰ میلیارد تومان اعتبار برای خروج صنعت خودرو از رکود موجب شده تا بقیه صنایع نیز نسبت به پرداخت چنین مبالغی از سوی دولت امیدوار شوند اما در این میان مسئله ای که بیش از پیش ذهن فعالان اقتصادی را به خود مشغول کرده این است که اولویت دولت و برنامه ریزان در اعطای حمایت های ملی براساس چه معیار و مبنایی صورت می گیرد و چگونه است که در هر کشوری کشاورزی و تولید محصولات غذایی بعنوان رکن استقلال هر ملت مورد توجه برنامه ریزان بوده ولی در کشور ما همواره با نوعی بی مهری برنامه ریزی شده رو به رو می شود و اهمیت آن بعنوان محور توسعه در اولویت های دسته چندم قرار می گیرد.